

має спільну мету – задовольнити потреби туриста. Для привернення уваги використовують різні форми, як ярмарки, фестивалі та виставки.

Список використаних джерел

1. Глушко В.О. Гастрономічний туризм, як окремих вид туризму: поняття, сутність, класифікація. – Донецьк, 2016. – Вип. 39-40. – С.168.
2. Муллер М.В. Особливості формування інноваційного розвитку гастрономічного туризму Полтавської області. – Полтава, 2017. – Вип.1(62). - №16. – С. 102.
3. Нестерчук І.К. Гастрономічний туризм: історія, теорія і сучасні практики. – Харків, 2017. – Вип. 6. – С.194.

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Яценко В.М.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ТУРИСТИЧНІЙ СФЕРІ

Решетняк З.М.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: reshetniak.zoia422@vu.cdu.edu.ua*

Сучасний світ розвивається за траєкторією незворотної глобалізації. Зростає роль різних форм і способів співробітництва держав. Виклики пандемії COVID-2019 не зменшили їхньої ефективності та переваг, а ще більше підвищили роль міжнародного співробітництва. Туристична сфера попри пандемію та загострення міжнародних конфліктів продовжує розвиватися у глобалізованому світі. Це зберігає актуальним цей напрям досліджень. Україна є активним учасником міжнародного співробітництва в туристичній сфері. Крім того, туризм відіграє важливе значення для поглиблення міжнародних зв'язків. Євроінтеграційний вектор міжнародного співробітництва зберігає для України важливе значення. Він підвищує щільність зв'язків між органами влади, суб'єктами туристичного бізнесу та іншими стейкхолдерами туристичної сфери. Важливо дослідити, який досвід здобула Україна у співробітництві з державами ЄС у розвитку туризму та які можливості його збереження на час війни.

Міжнародне співробітництво в туристичній сфері є комплексом взаємодій, які стосуються [1]:

- діяльності міжнародних організацій, які спеціалізуються на туристичній проблематиці (головна структура – Всесвітня Туристична Організація);
- формування міжнародного туристичного права (міжнародні конвенції, декларації і т. д.), міжнародних стандартів туристичної діяльності;
- співробітництва між державними органами влади з укладенням міжнародних договорів у туристичній сфері, спрощення режимів перетину

кордонів, особливо якщо мова йде про сусідні держави (у т. ч. в транскордонному просторі);

- співробітництва між органами влади регіонів та органами місцевого самоврядування з укладенням договорів у туристичній сфері, розробкою спільних стратегій і хартиї;

- проведення різних заходів міжнародного рівня – форумів, виставок і т. д..

Результатом міжнародного співробітництва є розвиток міжнародного туризму і міжнародного туристичного ринку. Ефективність міжнародного співробітництва підтверджується тим, що воно, окрім двостороннього, все частіше набуває багатосторонніх форм. Особливого значення набуває співробітництво з європейськими державами, оскільки Україна твердо задекларувала свої прагнення стати членом ЄС.

Вагому роль у співробітництві в туристичній сфері для ЄС відводиться екологічним інтересам. Туризм за політикою ЄС покликаний покращувати довкілля. Це важливий аспект для України, коли туристична сфера може стати потужним чинником боротьби з неефективним і незаконним використанням природних ресурсів (вирубки лісів, добування корисних копалин) та сприяти переходу до альтернативних джерел енергії й екологічного транспорту.

В умови війни туристична сфера України зазнала тяжкого удару. Але на дивлячись на таке скрутне становище в країні, туризм має зберігатись, оскільки він відіграє таку значну соціальну, економічну, екологічну, культурну й політичну ролі. Співробітництво з країнами ЄС є одним зі засобів підтримки туристичної сфери в умовах війни.

Співробітництво між Україною і ЄС здійснюється у таких основних напрямках:

- обмін досвідом та інформацією;
- партнерство заради сталого розвитку туризму;
- розвиток інфраструктури ;
- спільна політика й стратегія (правові, адміністративні, фінансові механізми);
- розвиток кадрового потенціалу туризму;
- впровадження вищих стандартів туризму;
- розвиток туризму місцевих громад[2].

Перспективами співробітництва України та ЄС в час війни є:

- розробка туристичних маршрутів історичної і воєнної пам'яті;

- підтримка розвитку територіальних громад з історико-культурним і природним потенціалом, які можуть розвивати туризм, але постраждали внаслідок бойових дій;

- підтримка розвитку соціального, реабілітаційного туризму для осіб, які постраждали від бойових дій;

- організація академічної мобільності студентів туристичних спеціальностей, професійної мобільності зайнятих у туризмі, в органах влади та місцевого самоврядування;

- проведення міжнародних туристичних форумів, конференцій та інших заходів на предмет відновлення туристичної сфери України та її історико-культурного й природного потенціалу, що значно постраждав у час війни, тимчасової окупації, замінування та інших загроз.

Держави ЄС мають значний досвід туристичної політики, який важливо залучати для пошуку шляхів підтримки туристичної сфери України в час війни. Держави ЄС зарекомендували себе як головні економічні партнери України. Їх висока увага до туристичної сфери може бути спрямована на вирішення актуальних соціальних, економічних та екологічних проблем. Співробітництво в туристичній сфері між Україною та ЄС має пришвидшити євроінтеграцію України та підтвердити її спроможність бути конкурентоспроможною й самобутньою в європейському культурному просторі.

Список використаних джерел

1. Лютак О.М. Жуков С.А. Регулювання і співробітництво у сфері Міжнародного туризму: інституційна ієрархія та інструментарій. Міжнародний науковий вісник. Спецвипуск 2 (11): За матеріалами міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми та перспективи транскордонного співробітництва: досвід Карпатського євро регіону». м. Ужгород, 4-5 червня 2015 р. С. 147-155.
2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Пасека С.Р.

СОЛОДКІ СТРАВИ У СУЧАСНІЙ КУХНІ

Савченко В.В.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: savchenko.viktoriia421@vni.cdu.edu.ua*

Солодкі страви та десерти загалом займають значне місце в харчуванні людини не тільки як смачне завершення обіду чи вечері, а й як незамінне джерело вітамінів, вуглеводів та мінеральних речовин.

Французи тлумачили слово "десерт" (від дієслова *desservir*) як "прибирати зі столу", або «стіл без тарілок» і були наведені у книзі «Вказівки для здоров'я» відомого англійського письменника, філософа та громадського діяча Вільяма Воґхана вже у ХІХ. Сьогодні «десерт» незмінно асоціюється з чимось солоденьким і смачненьким, адже французи так називали все, що подавалося після основної страви. Сир, фрукти, горіхи, ягоди, соки - такими були перші не вигадливі десерти. [4]